

2021. április

Trubnik

VIII. évf. IV. szám

KIIRTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

Szabadtéri misék

Tibor atyánk kezdeményezésére, a virágvasárnapi (barkaszentelés) a Nagy pénteki, valamint a vasárnapi szentmiséket a templomkertben tartottuk. Ezzel nem sértettük meg a COVID vírussal kapcsolatos rendelkezéseket, ugyanakkor megtartottuk Szent István királyunk által elrendelt keresztényi hagyományainkat. Virágvasárnapról, amit népiesen barkaszentelésnek is nevezünk nagyon röviden, ahogy elődeinktől hallottuk: **Virágvasárnap** a húsvét előtti vasárnap neve. Ezen a napon vonult be Jézus Jeruzsálembe kereszthalála előtti vasárnapon. Az ókorban szokás volt a Közel-Kelet országaiban, hogy az arra méltó személyek útját valamilyen módon befedjék. Az emberek mind a négy evangélium szerint megadták Jézus Krisztusnak ezt a tiszteletet. Máté, Márk és Lukács szerint a felsőruháikat az útra terítették, és gallyakat vágtak a fákról, János az egyedüli, aki pálmaágakról számol be. A nyugati keresztény egyházak miserendjében e kiemelten fontos vasárnap legkorábban március 15.

legkésőbb április 18. időpontra eshet a Gergely-naptár szerint. A katolikusoknál a nagyböjt utolsó, legfontosabb hetének kezdete. Ezen a napon szokták tartani a templomban barkaszentelést (a magyar néphagyomány szerint rontás, betegség, vihar, jégeső ellen), barkás bevonulást vagy körmenetet szokták tartani.

Húsvétvasárnap. Ehhez a naphoz tartozott az ételszentelés hagyománya. A délelőtti misére letakart kosárral mentek a hívők, melyben bárányhús, kalács, tojás, sonka és bor volt. A húsvéti bárány Jézus áldozatát, a bor Krisztus vérének jelképezi. A tojás pedig az újjászületés jelképe. Az egészben főtt tojás ugyanakkor a családi összetartást is jelképezi. A magyar néphagyomány szerint a családtagoknak együtt kellett elfogyasztaniuk a húsvéti tojásokat, hogy ha valamikor eltévednének az életben, mindig eszükbe jusson, hogy kivel fogyasztották el a húsvéti ételeket, és mindig hazataláljanak. A húsvét ünnepe akkora ünnep az egyházban, hogy

nem egy napon keresztül, hanem nyolc napon keresztül ünnepelek. Utána még több héten át húsvéti idő van. A katolikus hívők Jézus negyven napos böjtjére emlékezve nem fogyasztanak húst, az eredeti böjt azonban nem ilyen volt, hiszen Jézus a sivatagba nem vitt kenyeret és vizet sem, mert a kísértő azt kérte tőle, hogy változtassa a köveket kenyérré, ha tehát lett volna nála kenyér,

ez nem lett volna kísértés. Jézus azonban így válaszolt a kísértésre: „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.

A hagyományos pénteki csónkamisét követően a Húsvét vasárnapi misén Tibor atyánk az ételszentelés hagyományát is megtartotta.

A Templom, a Szentmise, az Atya értéke

50 év munka után nem tudok ebben a gazdag faluban gyökeret verni. Bérelni nem lehet nyugdíjból, vásárolni kicsiny az összekuporgatott pénz. Úgyhogy költözni kell, valószínű utolsó előtti lakhelyemre. Mi az, amit nehéz itthagyni ebből a faluból?

Bölcs mondás, hogy akkor tudjuk meg igazán az értékét valaminek, amikor már nincs. Az egyik fejbecsapó tapasztalat, amikor az Anyaszentegyház zár be. Kommunista korba születve szüleim már elhagyták az Egyházat, így felnőttként, saját erőből jutottam el gyakorló hitre, közösségbe. Gyerekeinknek már megadtuk a ritmust, ha vasárnap, akkor Szentmise. Jártunk lelkigyakorlatokra, napi közös imák voltak. Aztán a Sors mozgásában lazult ez a kötelék, ők felnőttek, engem messzire vetett a JóIsten. Nem minden vasárnap mentem templomba. De azt én blicceltem el. Tudtam, a Szentmise ott van, elérhető. Én lázadtam a Rend ellen. Mi van akkor, ha a templom zár be...?

A Szentmise hiánya időleges. Legfőképp: ezt a forrást, az AnyaSzentegyházat, másutt is meg fogom találni.

Mi az, amit nehéz itt hagyni ebből a faluból?

Az Atyát. Sok papot elfogyasztottam 1989 óta. Sokmindent kaptam papoktól. Hitet. Támaszt. Ferences zárándoklat nyaranta. CAminot végig elmélkedtem vén fejjel, 7 éve, egymagam. De 3 pap imádkozott értem. Lelkigyakorlatok, költözködések. Az élet nagy fordulójánál ott voltak: keresztelések, bérmlások, házasságok, temetések. Lelkivezetések.

A mi papunk, Tibor atya kimagaslóan jó ebből a gazdag vonulatból, akik kísérték utamon. Mitől rendkívül jó?

Élő. Igazi. Hiteles. Humora van. Szereti az életet, szereti nyáját. Látták, hogyan nevet a ministránsra? Élővé teszi a Szentmisét, ahogy eligazítja a fiatalokat, te ezt fogd meg, te azt vidd be. Nem, a poros 2000 éves dogmát tanítja. (Mielőtt az esperes úr szívbajt kapna, nyugodtan olvassa végig, mitől hiteles ma egy pap). Természetesen ez csak egy vélemény; más, mást találhat értékesnek, papunkban.)

Úgy tudom pontosabban megfogalmazni, hogy ez az atya benne mozog a MOSTban, miközben gyökerei lenyúlnak a mély múltba és sugározza a jövő fényét. Összeköti a krisztusi tanítást a mával. Mit ad nekem (az atyának) ma ez a mondat, ez átsüt szavain és a közösségi térbe emeli szellemi erőfeszítését. S min töprengjetelek el, hogyan tegyék élővé magatoknak is a mában ezt a részt, mondja el. Gondolkodásra késztet. Emlékeznek, mikor ősszel a velemeri Szent Anna freskóról prédikált? 42 év alatt négyszer vitt be a JóIsten és a lábam a velemeri templomba, mindig megcsodáltam azt a freskót. De ahogy most az atya prédikált, valahogy erőt adott, hogy ki is keressem a képet és frissen elgondolkozzak arról a dimenzióról, amit ő vetett fel. Gondolkodásra, cselekvésre, serkentett a prédikációja!

Saját példáján mutatja meg, mit jelent egy-egy evangélium. Ahogy őszinte önmagához (“hát mit gondolnak, én mennyire unom?!”), ahogy a mise végén hozzát teszi, ami még eszébe jutott, nemcsak jelenlévővé, hanem hatóvá, alakítóvá emeli őt. Ha bal lábbal kelt Izbégen, néha elkalandozik az aranyló múltban, bezzeg akkor milyen jó volt, megvolt a szokás és az élet rendje, de előbb-utóbb megérkezik a jelenbe és a mát teszi az Evangélium szívébe. Vagy a mienkbe? Egyformán szól az értelemhez és érzelemhez. Néha napokig hordozom a prédikációját, nem a bonyolultsága miatt, nagyon is tisztán, érthetően vezeti a gondolatát, hanem mert át tudja adni az üzenetet és saját gondolkodásra serkent.

Figyelik és átélnek testvéreim, például, hogy hogyan lép be a papi ruhában a szentségi térbe? Hogyan néz végig először az aznap jelenlévőkön? Egyesével számbavesz minket, egészen a karzatig. Megteremti a közösséget a pusztá figyelmével a nyája iránt. Átélik, hogyan adja a végső áldást? Összeköti a mennyet velünk, nem sajnálja magát, beleteszi lényét az áldásba. Ő félreállt, nem a Tibor van ott, hanem a falunk Pontifexe.

Ezt a szerénységet, ezt az élő, örömmel szolgáló, tudását ontó papot nehéz lesz itthagyni.

Csak akkor tudjuk meg igazán valaki értékét, ha már nincs.

Bittermann Évi

Március 29. Mindszenti József születésnapja

Tiszteletre méltó Mindszenty József, eredeti nevén Pehm József (Csehimindszent, 1892. március 29. – Bécs, 1975. május 6.) Esztergom érseke, Magyarország

utolsó hercegprímása, bíboros. Serédi Jusztinián bíboros-hercegprímás, esztergomi érsek utóda.

A magyar katolikus egyház egyik

legnagyobb 20. századi alakja, üldözték a nyilasok és a kommunisták egyaránt. Életútja bebizonyította, hogy a Rákosi-korszak és a nyilas diktatúra természetéből adódóan az egyház csak elvtelen, erkölcstelen és megalázó kompromisszumot tudott volna kötni, ennek pedig a bíboros sziklaszilárdan ellenállt.

Minden egyénnek, minden nép minden egyes nemzedékének újra meg újra meg kell küzdenie a hitéért úgy, mint Jákobnak az Isten angyalával. Isten fiatal. Ővé a jövő.

Születésnapja alkalmából Mindszenty József (1892. 03. 29 - 1975. 05. 06.) Magyarország

bíboros hercegprímására emlékezünk.

A bíborost Rákosiék 1948-ban koholt vádak be nem ismerése, keresztény hite, hazafisága miatt elítélték.

Az ÁVO eldurvult, szadista embereivel hosszú időn át (1956) testileg-lelkileg kegyetlenül bántalmazták, megkínózták.

Vele kapcsolatos szentendrei

esemény az izbégi templom falán, az emléktáblán olvasható : “ Tisztelettel adózunk a mártír, Mindszenty József bíboros, hercegprímás emlékének, hitünk, egyházunk és nemzetünk védelmezőjének, aki az akkor 210 éves izbégi templomot 60 évvel ezelőtt újraáldotta. Izbégi Szent András Egyházközség hívei 2008. X. 22.”

Ditz Ferenc

Húsvétvasárnap

Pilisszentlászló lakóinak nyugalma érdekében

Húsvét vasárnapi délelőtti órákban szolgálatot látott el a Polgárőrség. A szolgálat apropója a jó idő, a sok kiránduló és a veszélyhelyzeti előírások betartása voltak. Ez az az időszak, amikor a legtöbb turista érkezik falunkba, Visegrád, illetve a Spartacus ösvény irányába. Nemcsak a kirándulók, hanem településünk lakói is nagy számban megfordulnak a fő téren, ki a túra örömeért, ki a bevásárlásért, ki pedig magánterületen egy kis koccintás erejéig. Nagyon röviden az alábbi

tapasztalatokat osztanánk meg. Nagyon sokan lakosaink és az ideérkező turisták közül nem hordják a maszkot, illetve az állukon viselik, gondolván, hogy a lágy szellő az orruk és szájuk irányába alulról az álluk felől érkezik, s így a maszk megszűri a levegőt. Ezért több polgárunkat és kirándulót kellett figyelmeztetni arra, hogy viselje a maszkot. Ezt a figyelmeztetést nem mindenki fogadta szívesen. A turisták egy része a kutya futtató, illetve sétáltató területnek nézik a kis falunkat és póráz nélkül szabadon engedik kedvencüket. Egyesek felelőtlenül a jobb első ülésen bekötetlenül viszik gyermeküket, nem átgondolva egy hirtelen fékezés következményeit. A gépjárművel érkezőket egyesületünk tagjai a kirándulási céljainak megfelelően eligazította, ezzel elkerülve a felesleges gépjárműforgalmat településünk egyéb útjain.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Maros Madacov

Karácsonyfánál című könyvét fordította és kiadta Franyó Rudolf 2021. A könyv teljes terjedelmében vallási témájú. Aminek elemzésére teológiai végzettség hiányában nem lennék hiteles. Pedig a rózsahegy plébános Maros Madacov nagybátyát, Madács Imrét ötven év óta a legbölcsebb írónak tartom. 41 éve alatt rengeteget írt, de csak „Az ember tragédiája” vált közismertté. Tömény bölcsességgyűjtemény. Fantasztikus rímekkel. Bármilyen világnyelven íródva világhíres lenne. Ez a kis népek íróinak sorsa. Hiába jobbá ismeretlenebbek. A horvát származású család a Felvidéken élt majd ezer év óta. Imre egész életében nagyon betegeskedett. Jogász végzettségű volt. A szabadságharcban betegsége miatt nem sorozták be. Viszont szervezte a nemzetőrség hadkiegészítését, hadtáp ellátását, fegyverutánpótlását. 1849 után halálra ítélt tiszteket rejtegetett. Ezekmiat bebörtönözték, majd

Pestre internálták. Elvesztette jövedelmét, és figyeltették. Házassága tönkrement. Ezen csapások után írta meg Az ember tragédiáját. 1859 és 1860-ban. Négy évvel később halt meg szívelégtelenségben. 41 évesen RÉÁLISAN jósolta meg a jövőt: A lakótelepeket – falanxter. A gépesítést. A semetikus öltözködést. A globalizmust – „Egyet bánok csak: A haza fogalmát.” Az információrobbanást – Oly sok a tárgy, s létünk oly rövid.” A fajok kihalását- „Él ami hasznos”. Az energiaválságot – „széndarab: - Egész hegyek valának ily anyagból.” A költészet megszűnését: „Rég megcáfoltuk már minden sorát.” A gépesítést: „most gépek teszik mindezt helyettünk”: A fogyasztói társadalmat: „Hol szenved az ember, anyagi hiányt?” A vízzel hajtott autók utópiáját: „Fűtőszerűl a víz ajánlkozik”. A lombikbábikat: „Ez a lombik nekem nagyon szűk és nagyon tág.” A bölcsödéket, óvodákat, napközi

otthonokat: „Most osztatnak be a nők s gyermekek”. A háztűzhelyek elvesztését a távfűtést: „Nem ismered te a tűznek varázsát”. A gyávaságot: „Ok nélkül keress verekedést”. A tömegtermelést: „Igen, mert mindig széklábat csináltam”. A kollégiumokat: „Most a közös növelde várja őket.” A túlképzést és a családok

szétesését: „Mit nékem a fogyasztó tudomány! Bukjék midőn a természet beszél.” A genetikai tanácsadást: „Rajongó férfi és idegbeteg nő: korcs nemzedéket szszül, ez nem helyes pár.” Az űrutazást?: Térj vissza-élsz hágd át megsemmisülsz!”

Losonci Miklós

Tömegbaleset

Súlyos tömegbaleset 1984. március 24-én az autós hegyi bajnokság Visegrád-Lepence és Pilisszentlászló közötti szakaszán, ahol Szabolcsfi

Péter, a Külker SC versenyzője irányíthatatlanná vált gépkocsijával a nézők közé rohant. A balesetnek 4 halottja és több súlyos sérültje volt. / oSlovMa-Anno-Fotó-Archívum / Szabolcsfi Péter Ladája egy egyenes szakaszon belecsapódott a 3 soros nézőfalba, majd Drapál János motorkerékpár-versenyző Ikarus buszának vágta az embereket. 4 halálos áldozat mellett 14 súlyos sérültet kellett menteni a 18-ból, akiket elsodort a műszaki hibás versenyautó. A tömegbaleset egyik halálos áldozata Ladislav Bielík, szlovák fotóriporter volt.

F R

Gotthilf Schweickhardt

Nem is tudtam, hogy Müller Cecíliával ilyen jó viszonyba vagyok. Azt sem tudtam, hogy ebben az informatikára oly büszke világban nem tudják nyilvántartani, hogy ki kapott már oltást és ki nem. A vakcinához való kedves invitálást még megértem, mert fontos az oltás. Az azonban már nem, hogy ismételten megkérte, hogy jelentkezzem oltásra. Ebből számomra csak egy dolog jön le, amit Churchill mondott mennyire igaz. Csak annak a statisztikának hisz, amelyet ő hamisított.

Lehet, hogy ez így nem igaz, de a valóságot takarja. Eszembe jutott az 50-es évek dísznő története (Hofi). Előírták, hogy 10 malac kell. (Ezt a kocának is megmondták?) Csodák csodája a négy ellett malacból, mire eljutott a központba kilenc lett. És mi lett a vége, semmi más, mint hogy azt az egyet megehetjük. Már csak az a kérdés maradt bennem, hogy ezek után újból oltottnak fogok számítani, vagy nem.

Homo abnormális

A világűr leigázásáról álmodozunk. A kimeríthetetlen nyersanyagai miatt. Amik sosem lesznek megszerezhetők, mert szenencsére nem vagyunk mindenhatók. Teleszemeteltük már a világűrt is az oceánok után, de a Marsig is évekig tartana az utazás oda-vissza, ami túlélhetetlenül sok. És oda lehetetlen lenne elvinni a visszaút üzemanyagát. Ezalatt egy olyan óriásfehérje molekula tizedel bennünket, ami csak szaporodni

tud és alkalmazkodni. Az élőlényeket jellemző öt tulajdonság közül, de még”fényévnyire” van a sejtes felépítéstől, semmilyen anyagcserét nem képes még folytatni, és hely sőt helyzetváltoztató mozgásra sem képes. Csak sodródik. Két két élőlény tulajdonsága van, három viszont hiányzik. Ezt a vegyületet kell legyőzzük.

Losonci Miklós

Bölcs mondások

Tibor atya gyűjteményéből

- Tréfálkozni kell; a vidám embert jobban megértik
- Az egyén sosem adja jobban magát, mint amikor belefeledkezik valamibe.
- A siránkozás rontja a sírás hitelét.
- Ahhoz, hogy a valóságot valahogyan elviselhessük, mindannyiunknak kell magunkban néhány kis bolondságot melengetnünk.
- Latolgatni tízszer kell, döntení egyszer.
- Aki mindenkinél bölcsőbb akar lenni, az, sült bolond.
- Senkinek nem kötelessége, hogy szeressen – de senkinek nincs joga hozzá, hogy gyűlöljön.
- Az egyetlen bűn, amelyet nem tudunk egymásnak megbocsátani – a véleménykülönbség.
- Jaj nekem, ha minden ember az áldásomat zengi!
- Akarod, hogy dicsérjenek? Akkor ne dicsérd önmagadat!

Tovább szépül hajdani temetőnk

A napokban, Petkó Gábor képviselőnk, és Krkos Attila falugazdánk jóvoltából tovább folytatódott, elődeink végső nyughelyének csinosítása. Elhelyezésre került a pilis erdeiből való hasított kőszikla, mely a kép jobb oldalán látható.

Erre az andezit – tufa kősziklára lesz felrögzítve a gránit tábla, azon családok neveivel, akiknek halottjuk, illetve halottjaik lettek ide, az általunk kis temetőnek elnevezett,

helyre eltemetve. Az első halottunk 1888 -tól az utolsó halottunkig, 1961-ig az alábbi családi előnevűeket sikerült kigyűjtenem a hivatalos egyházi halotti anyakönyveink alapján, ABC sorrendben:

- Bártfai, Bánóczi, Brska, Chupek, Csernyík, Dankovics, Dániel, Dombai, Elsík Farszky, Franyó, Gellen, Genszki, Holba, Hornyák, Kiss, Kocskovszki, Kollár, Kosznovszki, Krkos, Majnek, Mata, Mikula, Necsník, Németh, Novoszedlák, Nyebahaj, Oszlács, , Petkó,

Potlácsko, Rezsnyák, Révai, Schindler, Szlovák, Valent, Varga, Vrchovina, Kovacsik, Lipták.

Kis temetőnkben, a rendelkezésemre álló dokumentumok alapján összesen 828 halottunk

került elhelyezésre. Születési, halálozási, temetési dátum, családi és utónév, szülők, halál oka szerinti listám teljes lekölését, helyhiány miatt nem áll módomban lekölölni. Számos érdeklödőnek viszont, köztük

több Szlovákiában élő utódnak is sikerült teljesítenem kérését, családfakutatásban, ami most egyre inkább népszerűvé kezd válni.

Csak megjegyzésként bátorodom megjegyezni, hogy apai ágon 1715-ig tudtam visszakeresni Franyó József nagyapámnak, aki 1869 – ben született, dédnagyapjának, dédnagyapját, akinek viszont édesapja szintén itt született, de Szentendrén lett anyakönyvezve.

Tisztelettel: Franyó Rudolf

A fej nélküli lovas

Valóban létezett. Egy amerikai kiképzőtiszt hozzákötözte a nyeregkáphoz egy újonc kezét, hogy az ne tudjon leugorni a lóról. Ami viszont megvadult, mert érezte, hogy valami nagyon nem stimmel. Mire üldözőbe vették volna, már szem elől tévesztették. Idővel alacsony faágak lesodorták

a lovas fejét a teste, viszont a tűző napon és szélben mumifikálódott. Leesni sem tudott az erős rögzítő kötelek miatt. Így keletkezett a fej nélküli lovas legendája.

Losonci Miklós

A parasztság eltüntetésének okai

A parasztok a mai társadalom nemkívánatos elemei. Ezért is lett a paraszti réteg tönkretéve az elmúlt kb. 100 évben. Hiszen a paraszt önálló volt, falusi háztartás nagyon sokrétű volt, szinte mindenhez értettek, nem vásároltak túl sokat a boltosoknál.

Nem vitték a hasznát!!

Megtermelte magának az ételt, italt, bort, pálinkát, mézet, sajtot stb. készített magának, házat saját maga építette. Az asszonyok tudtak szőni fonni, ruhát

varrni, ismerték a gyógynövényeket. Nem szerettek orvoshoz járni!!

A krumplibogarat kézzel szedték le a krumpiról, nem használtak vegyszert. Apukám meséli mindig, hogy az ő gyerekkorába még csak cukorért, meg petróleumért jártak a boltba. **MÁS MINDEN MEGVOLT OTTHON AMI KELLETT!!**

Nem voltak bűnözők, erkölcsös életet éltek, a lopás szégyen volt, ezért jogászokra meg ügyvédekre sem volt szükségük. Egy kézfogas volt az "üzlet", az adott szó szent volt. Ezek miatt nem függtek a rendszertől. Azonkívül, nem voltak vevők a hülyeségre. Nem szerették a mellébeszélést, hazudozást. Nagy és jó erős összetartó családokban éltek, jó sok testvérrel akik támogatták egymást

jóban-rosszban. Helyettük panel lakó főiskolás meg egyetemista társadalmat kellett létrehozni, ahol az ember még egy paradicsomot sem tud megtermelni, legoptimálisabb esetben még kertje sincsen, üres a kamrája, nincs mit enni, ezért kénytelen dolgozni

járni. És ami a lényeg, jó sokat vásárol. Mindent megvesz.

Unalmába vásárol. Még többet vásárol...

Mivel semmihez sem ért, így mindent meg kell vennie, ami az életben maradáshoz

szükséges. Ezért kezdték a paraszt

szót pejoratív értelemben használni, mivel le akarták járatni ezt az életmódot. Mivel ez nem szolgálta az ők érdekeiket. Ahhoz, hogy a mai modern fogyasztói társadalom létrejöhesse, először is szét kellett verni az **ÖNELLÁTÓ ÉS VALÓDI, ÉRTELMESEN TUDÁSSAL RENDELKEZŐ PARASZTI RÉTEGET**. Emiatt vezették be a kötelező iskolarendszert. Amikor is kivették a gyerekeket a családi gazdaságból, akik azután a tudást a szüleiktől nem tudták átvenni. Az iskolában pedig alternatív dolgokat tanítanak, és így függővé teszik az embereket. "

Drasztikusan

csökkentette a korábbi támogatás mértékét Pilisszentlászló polgármestere a helyi Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó

2021-évre a település költségvetéséből 150.000Ft támogatást biztosít a helyi közrend közbiztonság fenntartásában közreműködő civil szervezetnek Pilisszentlászló Polgármestere.

Tóth Attila Polgármesternek tudomása volt arról, hogy a törvényi rendelkezések alapján csak az egyesületünk számviteli szolgáltatása 120.000Ft évente, melyhez 40.000Ft bank költség járul, ez összesen 160.000Ft. Ezen felül további a működésünkhöz szükséges feltételek biztosításához merülnek fel visszatérő költségek. Azt biztos elfelejtette a Polgármester, hogy hosszabb ideje nem teljesen megoldott a KMB- helyzete, így a polgárőrség minden igyekezetével a jogszabályi keretek között igyekezett, igyekszik hiányát pótolni. A pandémia miatti veszélyhelyzetben a polgáraink védelme érdekében végezzük tevékenységünket. A településnek is van költségvetése és azt a megválasztott képviselők döntenek el, kivéve a jelen veszélyhelyzetben. A Polgármester úr költségtérítésének mértékét a Települési Önkormányzati törvény szabályozza, s ez havonta az illetményének 15 %- a.

Polgármester a döntését a kormányzati elvonásokra hivatkozással magyarázta. Bízunk abban, hogy a polgárőrségtől elvont összeg felhasználása jó célokat fog szolgálni, mint például a sok millióért felújított Apátkúti patak mellett az úttest és a patakpart elválasztásaként virágládák kihelyezése. Ezzel egy szintén a be nem fejezett beruházás közvetlen balesetveszélyét lehetne megszüntetni.

Szomorú dolog, hogy egy jól működő közösségi szervezetet a saját település megválasztott lakosa próbál meg el lehetetleníteni, egy szóval megszüntetni. Más településeken a polgármester is aktív tagja a polgárőrségnek. De ez úton is köszönjük az egyesületnek szánt adományát, és üzenjük, hogy a szervezet továbbra is teszi a dolgát és működni fog. Mindent megtesz a falu lakosainak biztonsága érdekében, és egyesületünk továbbra is a rend felé próbálja hajózni gyönyörű kis közösségünket.

Pilisszentlászló, 2021-03-21
Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Juraj Jánosík

1713. március 17- én végezték ki kegyetlen módon Juraj Jánosikot, aki a ma is olvasható anyakönyvi bejegyzés szerint 1688. január 25 - én született Terhelyen, Trencsén vármegyében.

A falu környéki hegyi tanyákon nőtt fel. Bár ekkoriban már megszűnt Thököly Imre kuruc állama, a Felső-Magyarországi Fejedelemség, de a Felvidéken a kuruc felkelők tevékenysége aktív maradt. Már a bujdosók soraiban is rengeteg volt a szlovák, jelentékeny számban vettek részt továbbá Thököly küzdelmeiben,

illetve a hegyaljai felkelésben. Jánosík tizennyolc évesen beállt Rákóczi kuruc seregébe, ahol Winkler Vilmos gyalogezredében szolgált. A trencsényi csatavesztésnél Rákóczi mellett harcolt, amikor annak lova lábát törve elbukott. Jánosík, a földön fekvő fejedelmet saját lovára átvetve, kantárszáron kivezette a csatából, ezzel megmentette Rákóczi életét. Ezt a tényt az ezred állománylistája is bizonyítja. Mint az köztudott, Ocskay László árulása folytán a trencsényi csatában a császári csapatok vereséget mértek

Rákóczi seregére. Jánosik fogságba esett, és kényszersorozás útján a császár szolgálatába került. Raborként szolgált a bitcei várban, ahol megismerkedett az egyik fogvatartottal, Tomáš Uhorčík zsványkapitánnyal.

Jánosikot szülei pénzért megváltották a katonai szolgálat alól, s visszatért szülőfalujába, de amikor Uhorčík 1711-ben megszökött, beállt a bandájába. A zsványok esküjét szeptember 29-én tette le. Többek között lovakat csempészett Lengyelországból. Később a zsványok kapitányává választották, de nem sokáig töltötte be ezt a tisztséget, mert a lipthói pandúrok 1713-ban elfogták. Kínzást sem nélkülöző bírósági tárgyaláson fosztogatás és a Rákóczi-szabadságharcban való részvétel vádjával halálra ítélték, és 1713. március 17-én Liptószentmiklóson kivégezték. Liptószentmiklós bejáratánál, most is

Jánosik szülőháza

látható a kampó melyet oldalbordái közé döfve felakasztották. Huszoszonny négy órát kellett volna ott lógnia, de társai éjjel leszedték és testét ismeretlen helyre temették.

F R

A munkavállaló öt pontja

(Az uttörő 12 pontja és a kisdobos 6 pontja mintájára született utólag)

1. Ne gondolkodj! 2. Ha gondolkodsz - ne beszélj!

3. Ha beszélsz ne írd le! 4. Ha leírtad – ne írd alá!
5. Ha aláírtad – ne csodálkozz.

Losonci Miklós

Visszatérő nagyapaként!!

...én is javasolhatok már: Amelyik lány szép, az sajnos tudja is magáról. Meghívhattam gyerekkoromban a „barátomat” a vasárnapi ebédünkre, de náluk majdnem megpofoztak, amikor a kamrájukban letörtem egy darabot egy kolbászból. Sajnos minden finom étel hizlal. Ami

nem hizlal az ehetetlen. „Ami jó az élethez az vagy erkölcstelen, vagy törvénytelen vagy hizlal”. (Shaw) Legdurvább esetben mind a három egyszerre.

Losonci Miklós

Székely mondások

- Inkább ezer irigyed, mint egy sajnálód. - Neved szerint fogadnak, munkád szerint bocsájtanak.
– A rongyos gyerek és a részeg ember mindig legelől akar állni.
– Ravasz emberrel csak keveset s jót.
- Még a legbutább embertől is lehet valamit tanulni.
– Minden levesek között a rántotthús a legfinomabb.
– Ha van pénzed költsd szűkön, ha már nincs költetheted bőven is.

– Bort még szőlőből is lehet csinálni.
– Fenni kell a kaszát. A fenéssel nem maradunk el.
– Okos ember nem jár medvék után- (okos lány nem jár fiúk után.)
-A medve is jó dolgában megy a jégre.
– A sör nem ital, a medve nem játék.
– Pálinkából bé egy, bé kettő, B 12.

Losonci Miklós

Nagyhavas telek...

... után a szentendrei Kő-hegy tövétől összefüggő belvíz keletkezett. Amit az Óbuda T SZ a borospincéje mellettióriásszivattyúval emelt át a Duna irányába. A rendszerváltás után azonban eltűnt a szivattyú is a T SZ –el együtt. Emiatt a belvíz annyira megemelte a talajvizet, hogy az kinyomta az emésztő gödrökből a szmötyit a Pannónia - telepen. Azóta a katonai főiskolán működne egy ilyen óriásszivattyú, ha még lennének nagyhavas telek és belvizes tavaszok. A Pannónia –telep ugyanis azóta is mélyebben fekszik mint a fölötté lévő belvívveszélyes „Szentendrei Lapos”. Gyermekkorunkban kísérletképpen kiöntöttünk egy ürgét, ami utána minden volt csak fürge nem. Nem kiugrott a lyukból, hanem kíváncszorgott. Ezt a módszert tökéletesítette negyven éve a dunabogdányi szippantós. Kinyomozta a környék rókaljukait. Aztán a szippantós autó tartályát vízzel feltöltve kiöntögette a dúvadakat. Amiket a bűvárkodás után csak le kellett bunkózzon. Akkoriban még nagyon értékes volt a téli

bundájuk. Ötven éve viszont elmentem egy Omega koncertre. Ők alkalmaztak először ködgépet. Csövük viszont nem volt hozzá. Nyicsvo – semmiség, ahogy a művelt oroszok mondják, szereztek csöveket a szippantósoktól. Ezek szagára azonban nem számítottak. Megint rögtönözni kellett- A koncert előtti kapkodásban gyorsan hozattak fenyőillatú fürdősót, amit azonnal összekevertek a száraz jéggel. A működ, műfelhő anyagával. Teljes hangerővel elindult a koncert. Viszont az egész pesti stadionban olyan szag volt, mint egy telesz..t budapesti „műfenyvesben”. Akkoriban történt az is amikor egy szippantós szerelmét elvette egy másik legény. Úgy állt bosszút, hogy a násznépre ürítette a tartályt. „Jött az anyag mint a veszedelem”. - Mondták utána az ünneplők a fél-nyolcas, esti TV- hirdóban. A házasság bajjal jár. Ez az eset is bizonyítja. Ez ilyen...

Losonci Miklós

A március 13 –15-i ünnepi hétfévi szolgálat

A hosszú hétféven is vigyáztak a település biztonságára polgároink. Összesen nyolcan voltak szolgálatban, hogy a szép falunk biztonságához hozzájáruljanak. A szombati és a hétfői turista forgalom igen erős volt, s több mint száz gépjármű parkolt, hol szabálytalanul. hol szabályosan Pilisszentlászló utcáin. Vasárnap szinte nem volt gépjárművel érkező turista, ellenben a menetrend szerinti buszokkal sokan érkeztek. A Szentendrei (Közterület-felügyelet) Rendészet munkatársai számára is adtak munkát polgároink. Vasárnap kettő turista jármű - a Fő téren a várakozni tilos hatálya alatt parkolt több órán keresztül emiatt kellett polgároinknak intézkedést kérni, s egy helyi állampolgári bejelentés alapján a Dózsa György utca elején szabálytalanul a forgalommal szembeni parkolás miatt intézkedtek a Rendészeti Igazgatóság tagjai. Vasárnap egy a Honvéd utcában lakó személy kereste meg polgárőrségünket azért, mert a járművét egy másik jármű meghúzta. Az ilyen esetben szükséges felvilágosítást megadták a

szolgálatban lévő polgárőrök. A hosszú hétféven ideérkező turisták jelentős része nem viselt maszkot. Többen kijelentették, hogy az erdőben voltak, s ezért nem viselik azt. (Több helyi illetve turistának adott maszkot a polgárőrség) A település több utcáján úgy parkoltak az autók, hogy csak nehezen lehetett elférni mellettük. A Béke utcában kialakított parkolási rendben a hétfői napon a személyszállítást végző jármű csak nagy nehézségek árán tudta végezni munkáját.

A település bejáratánál lévő szép kis zöld területen parkoltak járművek. Ezt jelenleg nem tiltja semmi, de a Tölgyfa utcába történő behajtást és kihajtást nagyban zavarta. A zöldterület védelme érdekében az Önkormányzatnak kellene lépnie, hogy a falugazdász által szépen rendben tartott a faluba való belépést megszépítő zöld területeken ne lehessen parkolni. A kis-rigó étterem környékén egészen a Visegrádig vezető útig parkoltak, s a lakott területen is elég nehezen lehetett közlekedni a Gerle utca irányába. Ennek a lehetetlen állapotnak a megoldása szintén az önkormányzat

feladata lenne. Néhány fotó, mely bemutatja a hétvége dokumentálására.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó egyesület

„Dőljön hátra”...

...fesztelenül, oldottan „ – kezdte a beszélgetést Nádas György egy jelenetben, ahol egy riportert alakított. Markus György pedig egy suszter mestert. – Dőljön hátra maga válaszolt, mert mindketten egy – egy háromlábú, támlamentes suszterszéken ültek. – Ennyire ne legyen oldott. – válaszolta. Köztudottan évtizedek óta lelkes polgárőr. Ma is fantasztikus humorista. Kár, hogy

nyugdíjba ment. Itéletnapig lehetne hallgatni. Túltett Alföldön, az édesapján is. Ezért egyszer magát „munkás szülők paraszt gyermekének” aposztrofálta, definiálta. „Magyarul” titulálta, Szóval hátradőlés előtt azért nézzünk a hátunk mögé, Mire dőlünk!

Losonci Miklós

A Metró légkondicionálása

Újabb esztelenség. Aki látott már pincét az tudja, hogy az télen meleg, nyáron hűvös. Pedig csak egy – két méterrel van a föld felszíne alatt. 40 – 50 méter mélyen viszont egész évben azonos a hőmérséklet. Egyetlen fok eltérés nélkül. Ugyan ez a helyzet a barlangokban is.

Az állandó hőmérsékleten nincs mit kondicionálni. Viszont, ha az ablakokat lehegesztik mint a

vonaton és a buszon, akkor már a metró is csak poros, penészes gépeken áteresztett levegőt szívhatunk. Szerencsére nem kell pestre járjak. Ők viszont pont ilyen „levegőt” igényelnek. Mert mesterséges (gép) szaga van, és pont ehhez vannak szokva. A metró, hűtés nélkül is optimális nyáron..

Losonci Miklós

Tisztelt Petkó Magdolna!

Csak, mint polgárőr, a velünk szembeni méltatlan írására a „fécbokan” el szeretném mondani, hogy mi a saját szabadidőnket áldozzuk fel. A családunknak is szüksége van hétvégeként ránk, de szívesen vennénk, ha jelentkezne polgárőrnek. Akkor biztos az "elég hamar eltűntek, megunták, nem bírták" rovatba kerülne, mert ehhez a hálátlan szolgálathoz, ahogy kegyed velünk szembeni

méltatlan megjegyzése is igazolja, bizony hallatlan kitartás szükséges. Lehet, hogy kegyed most, (nem tudom milyen oknál fogva) szidalmazza testületünket, de előfordulhat, hogy szorult helyzetében, segítségünket fogja kérni!

Gotthilf Schweickhardt

Tisztelt Petkó Gábor és Surányi Ricsi!

Örömmel vettem a hozzászólást. Miért nem próbálják meg azért a sok támogatásért ezt a közösségi munkát. Amikor baj van és ez az elmúlt napokban többször történt, azonnal a Polgárőrséghez fordulnak. Ha valaki nem tartja be a maszk viselés szabályait, és az nem települési lakos azonnal kiabálják, hogy hol vannak a polgárőrök. Ha valaki a kertben a tilalom ellenére éget, azonnal a polgárőrökért kiabálnak, hogy miért nem tesznek valamit. Amennyiben úgy gondolják, a veszélyhelyzet utáni időszakban a település polgárai számára elmagyarázom, hogy mi is a polgárőrség. Inkább a közösségért kellene valamit tennie, mint írogatni a vélt gondolatok alapján. A tények mást mutatnak. Igen mi vállaltuk ezt a feladatot és megteesszük amit tudunk. Amikor jelzik

a problémát, akkor mi az illetékes szervek felé jelezzük azt, de utána számon kérik, hogy miért tettünk valamit. Jelezték, hogy a turisták nem tartják be a szabályokat és ezzel a lakosokat zavarják. Akár lakos, akár turista zavarja a településünkön élők nyugalma akkor szükség van a polgárőrökre. A jogszabályokat illik betartani. Rendet kellene tenni a fejekben. Addig értelmetlen az írogatás és az átgondolatlan megjegyzés. Részemről nem kívánom ezt a bejegyzést folytatni, ellenben folytatom a közösség nyugalmaért a polgárörködést. A katasztrófavédelem munkáját is csak addig vegzálják, ameddig nem ég a ház és a tűzoltókra nincs szükség. Gondolom ezt az érintett is elismeri.

Gotthilf Schweickhardt

Facebook Pilisszentlászló zárt csoport bográcsolás

„Bográcsoláshoz katasztrófavédelmet hívni” – Mielőtt valaki írogatna - jó lenne, ha nem karosszékből objektív tényeket nem ismerve írogatna, győződjön meg a valóságtartalomról. Valóban nem kell tűzoltókat bográcsoló személyhez

kihívni. De ha valaki bográcsol, akkor nem oltja, el a tüzet vízzel pánikba esve, amikor a sziréna és tűzoltók megjelennek. Az pedig egyenesen felelőtlenség, hogy közvetlen az erdő alatt nagy

szélben, sötétedéskor veszélyhelyzetben, mámoros állapotban tüzet gyújtani. Le a kalappal az ilyenre oda figyelő szomszéd vagy bárki előtt, aki megelőzi, hogy nagy baj vagy esetleg komolyabb katasztrófa legyen. Mellesleg be is mer szólni az illetékes hatóság tagjainak. Sokszor a megelőzés életet menthet. Vannak felelőtlen emberek, akik úgy gondolják, bármit megtehetnek egy közösség tagjaként.

Pilisszentlászló, 2021-03-15
Pilisszentlászló Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Pálincás Ferenc

"Vagyok a folyton lázadó,
Száműzött, meg nem alkuvó.
Testem egy süllyedő hajó,
De lelkem nem pusztítható.
Letépek minden rabláncot,
Nem tartanak meg vasrácsok,
A szabadság hírért viszem!
Neveltek papok, harcosok,
Keresztet, kardot markolok,
Csaták tüzében edződtem."

Az újbányai futók

J. C. Hronský (1896-1960)

Hej, valamikor igencsak volt élet Újbánya városában!

Nem tudom, de lehetséges, a Garam folyó akkoriban mézzel folyó Kánaánnak számíthatott.

A kereskedők a legértékesebb és legrágább árukat szívesen hordták az újbányai piacra. Nemcsak a környékbeli kupecsek igyekeztek errefelé, de azok is, akik Lengyelország, vagy Róma felé jártak az utakat.

Hiába, no, Újbányán mindig jó piacok voltak.

Odalent, a föld alatt, az újbányaiak annyi aranyra leltek, hogy még az utakat is ezzel a pompás materiával rakták ki és a

bányászokat sem kellett fizetni, hiszen azok azzal az aranyporral is megelégedtek, mely munka közben a ruházatukra rakódott, annyira gazdag volt a tárnák termése.

A tehetős városnak kizárólag szomszédaival gyűlt meg a baja.

Akkoriban más időket írtak eleink, sokhelyütt viták voltak a községi, városi határok helyéről, hiszen térképek, vagy pontos feljegyzések nem álltak rendelkezésre, melyekkel a határok megállapíthatóak lettek volna. Mindent a tanúk szava döntött el, de ha amazok visszaadták lelküket a Teremtőnek, a civakodás újfent kiobbant.

A derék újbányaiak is a város határa miatt álltak vitában szomszédjaikkal, hiszen senki sem tudta hol is kellene annak húzódnia.

Emezek nem bánták volna, ha növelhetnék, amazok pediglen nem akarták a sajátjukat elveszíteni. Számos vitát és civódást követően felkérték Mária királynőt, hogy jelöltesse ki számukra a pontos határ, ahol a város terjeszkedhet, és amely felett a jogaival rendelkezhet.

A királynő még annyira sem ismerte ki magát a megsárgult pergamenekben, mint maguk az újbányaiak, így a következőképpen döntött:

-Határotok akkora lészen, amelyet két derék futók egy nap alatt körbeszalad, a Garamtól indulva, egyikőjük az egyik, a másik pediglen a szemben lévő parttól indulva. Amerre futnak, ott vörös kendőket dobnak a földre és ahová amaz leesik, oda állíttassék fel a határ. Rajtatok a sor, hogy jó futókat és nem pediglen hitványakat válasszatok.

Ám a folyó bal partján elterülő szomszédos falvak egyikében lakott egy öregember, aki már sok borsot tört az újbányaiak orra alá és ökelme, igaz, ami igaz, azonnal értesült a királynő különös döntéséről.

Még aznap este

összehívta a népeket, akikkel éjfélbe nyúlóan tanácskoztak, de, hogy miben állapodtak meg, nos, arról semmilyen hír nem szivárgott ki.

Az Újbányát képviselő futók a meghatározott napon lementek a Garam partjára, de nem ketten voltak ám, hanem mindjárt négyen érkeztek, abból a meggondolásból, hogy párban futnak, és ha valaki nem bírja a rohanást, a társa áll helyébe.

Tudatában voltak annak, ilyen kedvező döntésre újabb alkalom sokáig nem kínálkozik, és kár lenne elfecsérelni ezt a lehetőséget.

Azok ketten, akik a folyó jobb partján futottak, akadállyal nem találkoztak és közben itt, ott elhajigálták a kendőket, amelyek a majdani határt hivatottak volt jelezni.

Amazok, velük szemben még alig tettek meg egy kicsinyke távolságot, kisvártatva emberek zajára lettek figyelmesek, akik főzőcskéztek, sütögettek, valamiféle vendégséget készítve elő.

-Mit szorgoskodtok itt kora reggel? – álltak meg és kezdtek kérdezősködésbe a futók.

-Mit teszünk, azt tesszük, mi dolgozunk van vele?

-Közünk ugyan nincs hozzá, - felelték azok, - de ha mi keresztényi módon érdeklődünk, keresztényhez illő választ illik adni, amint az a tisztességes emberekhez illik.

-Igaz, ami igaz, - vágott vissza egy legény a vidám láрма közepette, - és mivel minket rendre tanítottatok, illően kérdeztetek, becsületes feleletet adunk tinéktek.

-Csak gyorsan barátocskám, hiszen mi nem érünk rá!

-De hiszen már mondom is: a dicsőséges bizottságunk minket küldött ki, hogy a legfinomabb reggeli harapnivalót készítsük el a vállalkozó daliáknak, akik ma innen kezdik el futásukat.

-Igen? – meredtek rájuk amazok.

-Úgy van, úgy bizony! Innen indulnak és kimérik a határunkat. Ha akarjátok őket látni, üljetek le, rögvest érkezésük lészen.

Néztek egymásra a futók, csodálkoztak is egy szempillantásig, hiszen odahaza senki sem emlegette nekik a reggelit, de aztán nem álmélkodtak tovább, hiszen a tűzhely felől pompás illatok érkeztek és bizony a nyál is összefutott a szájukban.

Végül csak megszólaltak:

-No, emberek, aztán megismertek minket?

-Hm, az ismeretséghez bizony csak egy kicsinyke hiányzik, idegenek volnánk egymásnak, vagy tán mégsem, de nekem nem rémlik...

-Csak nézzetek meg minket figyelmesebben, mi volnánk a nagybányai határmérők, akiket vártatok! Emitt a bizonyosság! – rántották elő a futók vörös kendőiket és hahotázni kezdtek az emberek szörnyű csodálkozásán.

-Hohó! – ugrott talpra egy másik legény. – Nézzétek el nekünk kedves testvéreink, hogy nem ismertünk fel benneteket és ekképpen nem is részesültetek illendő üdvözlésben! Ti asszonyok, amott, sűrögetek, forogjatok, tálal ide, húst ide, a mieinknek sietős a dolga! Ha elkésnek, az nekünk is ugyanúgy rosszat jelent!

-Úgy, úgy, - bizonygatták a futók.

Az asszonyok sűrögtek, forogtak, csak úgy repült a kötényük.

-Üljetek már le, vagy nektek állva jobban csúszik a harapnivaló?

-Jó az minékünk, így ácsorogva is.

Rögvest körbe is fogták a népek őket és amazoknak igencsak kedvére volt a sült hal, melyet a halászok hajnalban fogtak ki a Garamból.

A vendéglátók maguk sürgették őket az étkezés közben és így bizony a futók csak akkor vették észre, milyen szörnyen elsózták az ételt, mire az

utolsó falat is lemenet a torkukon.

Egyéb sem hiányzott nekik, mint a sós harapnivalóból jól belakmározni, hiszen a futástól amúgy is megszomjaznak, és a reggeli mindezt csak tovább fokozza.

Alig szaladtak egy kicsinykét, torkuk annyira kiszáradt, nem volt mit tenniük, meg kellett hát állniuk. Ahogy ott ácsorognak, kémlelnek mindenfelé, legalább egy korty friss vizet keresve. Látnak ám egy atyafit, aki igencsak peckesen lépked.

Hátán hordócska, zöld ágacska átvetve rajta, mellyel emberünk hűvösen tartja

-Hé, bátyám, álljon meg egy szóra!

-Talán vinni akarnátok? – huncutkodik a megszólított és meg is áll.

-Egyszer még arra is sort keríthetünk, de elsőként árulja el nekünk, mit visz abban a hordóban?

-Hm, olyasfélét, amit a hordóban szokás.

-Ide vele, mert meghalunk a szomjúságunkban!

-Hm, ez másféle uraknak szolgál, - fordult el a bácsika.

-Száz ördögít neki, aztán ki lehet nagyobb uraság nálunk, határmérőknél!

-Hogyan?

-Ide azzal a borral! Ha nem adja, erőszakkal is elvesszük.

-Ej, hát örömmel átnyújtom! – rikkantotta az idegen. - Úgy van az! Végteére is az maguknak szólt, hiszen az okos emberek jól tudták, hogy a nagy futásban ugyancsak megszomjazik az emberfia.

A bácsika leemelte hátáról a becses jószágot, de nyújtania nem kellett, tudniillik a két futó kikapta a kezéből.

Mindjárt jobban esett a futás amazoknak, igaz csak egy darabkáig.

A sós halak újfent itókáért kiáltottak, és a két futót ismét a szomjúság okozta gyötrelem kerítette hatalmába. Szerencsájükre ismét megláttak egy másik embert, megint csak hordócskával a hátán.

-Hál'Istennek, városunk gondoskodik rólunk, - gondolták mindketten és az ismeretlenhez nem is szóltak, csak leemelték a hordót annak hátáról, mintha csak a sajátjuk lett volna.

Két hősünk lassan, de biztosan, verejtékezni kezdett.

Hangulatuk mindezek ellenére igen vidámnak bizonyult, hiszen majd minden lépésnél újabb és

újabb hordót cipelő emberre leltek.

Persze, a gyakori szomszoltogatás délre a lábukba szállt, mit volt mit tenniük, leheveredtek hát, az egyik fűzfa nyújtotta hűvösre.

-Barátom, városunk nem jut koldusbotra, ha egy fél holddal kevesebb földünk lesz, így hát pihenhetnénk egy cseppet, - ötlötte ki az egyik futó.

-Én is úgy vélem, egy pillanatnyi üldögélés nem árthat meg! – bólintott a másik.

Ez a rövidnek szánt felüdülés azonban hosszabb lett, mint szerették volna.

A hűvös levegő ébresztette fel őket, és mikor jobban körülnéztek, látják ám, már esteledik.

Szégyenkezve indultak haza, hiszen csak egy darabka földet tudtak körbeszaladni.

Újbánya, legalábbis úgy tartja a fáma, állítólag panaszt is emelt huncut szomszédai miatt, de

amazok rámutattak arra, senkinek nem hazudtak, senkit félre nem vezettek: amit a futók állítottak mindaz színigaz és mindenkinek joga van megvendégelni szomszédját. Arról meg végképpen nem tehetnek, hogy a szakácsnő elsózta a halat és arról meg különösen nem, amazok miért nem ismerték a mértéket.

Nos – amint azt a tekintetes bíróság kihirdette volt, minden úgy volt, ahogy az elrendeltetett, az újbányai határ maradt a helyén: a Garam folyó egyik oldalán jókora darab, a másikon csak egy aprócska darab jutott a városnak.

Manapság is ugyanott van, mint akkortájt.

Illusztráció: Vladimír Machaj

Fordította: Papanek László

Keresztneveink

Jeles napok védőszentek

GYULA pápa, hitvalló. Meghalt 352. Ünnepe: április 12. Erélyesen lépett fel a Keleten elharapódzott arianizmus ellen. Az ő eszközlésére gyűlt össze a sardinaki zsinat. (342). Hasonló eréllyel kelt az ariánusoktól üldözött Szent Atanáz alexandriai püspök védelmére. Romában több bazilikát építtetett, köztük a tizenkét Apostolról nevezettet.

TIBOR (TIBORTIUS) vértanú. Meghalt 450 körül. Ünnepe: április 14. A legenda szerint Szent Cecília vőlegényének, Szent Valériának volt, öccse és követte annak példáját nemcsak a megtérésben, hanem a vértanúságban is. Életéről azonban semmi bizonyosat nem tudunk. Csak annyi bizonyos, hogy I. Paschalis pápa (817-24.) ereklyéit Szent Cecília római templomába vitette át, s jelenleg is ott pihennek. Tibor a latinban: Tibur városból való.

BÉLA = Bela = Bel török név. Ősi alakja kunban „bila” lehet. Béla volt a Taksony korában beköltözött volgai bolgár vezér neve. Eredete nincs tisztázva. A XVIII. század végén Adalberttel azonosították. Szt. Adalbert = Szent Béla püspök vértanú. Meghalt 997. Ünnepe: április 23. Szent Béla Szent Adalbert Magyarországnak és az

esztergomi egyházmegyének védőszentje. Béla az óbolgárban fehér.

GYÖRGY VÉRTANÚ. Meghalt 303. Ünnepe: április 24. a katolikus egyház egyik legáltalánosabban tisztelt szentje. Dioclecián császár magas rangú tisztje volt és hősiességgel tett hitet Krisztus igazsága mellett. Ezért a legborzasztóbb kínok közt nyerte el a vértanúság koronáját. Már életében a legendák aranyzálaival vonták be történeti alakját. A művészek úgy ábrázolják hősünket, hogy lóháton ülve a ló lábánál fekvő sárkányt lándzsájával átszúrja, mert egész élete küzdelem volt a gonosz szellemmel. Már Szent István az ország védőszentjévé választotta- Szent György a katonaság, testőrség, vadászok védőszentje. Egyike a 14 segítő szentnek. Segítségét kérjük háborús időkben. György (Gyuri, Gyurka, Gyurica) = Georgius a görögben: földműves.

Tibor atya

Próba, szerencse?

Ijesztő illet írni, de kipróbálom...

Közeli barátoknak, és csak azoknak, akik barátokat kérve úgy tesznek, mintha ilyenek lennének :

Attól tartok, nagyon személyes okaim vannak erre az üzenetre.

Az élet legnehezebb pillanataiban tudatosul bennünk, hogy a családod, a barátaid vagy az emberek valójában rád néznek.

Az emberek igazi arcai akkor fordulnak elő, amikor nem figyelnek rájuk.

Sajnos néhány barát nyom egy like-ot, de nem igazán olvas, mert ezt a nyilatkozatot elolvasva eltart egy darabig, és amikor sokáig látják, lemaradnak róla.

Most olyan embert keresek, aki időt szakít arra, hogy végig olvassa ezt a bejegyzést... (Szerintem talán több mint 5 ember megteszi).

Lehet, hogy közületek néhányan kedvelnek engem, és mások nem, de ha a Facebookomon vagytok, az azért van, mert kedvellek titeket.

Szeretném látni, hogy még mindig sikerül-e többet

beszélni és írni, mint csak "lájkolni ". Én is részt veszek ebben a kísérletben. Az ötlet az, hogy lássuk, ki olvassa el a bejegyzéseidet fényképek nélkül. A technológia annyira magába szív minket, hogy elfelejtjük a legfontosabb dolgot: a jó barátokat. Ha senki sem olvassa ezt az üzenetet, rövid társadalmi kísérlet lesz.

De ha befejezed az olvasást, szeretném, ha csak egy szót kommentelnél. Például: hely, tárgy, személy, idő, amikor eszedbe jutok. Akkor másold ezt a szöveget és tedd közzé a faladon (ne oszd meg a bejegyzést). Elmegyek az oldaladra, hogy hagyjak egy olyan szót, ami rád emlékeztet. Ne szólj hozzá, ha nincs időd lemásolni a szöveget. Ez tönkreteszi a kísérletet.

Lássuk, ki töltötte idejét a poszt végére olvasással, és válaszol a megosztott Facebook történet szerint! Köszönöm!!!

Gotthilf Schweickhardt

A látó és a vak

Két súlyos beteg férfi feküdt a kórteremben. Egyikük napi egy órára felülhetett, mert ez segítette a folyadék elvezetését a tüdejétől. Ő feküdt a kórterem egyetlen ablaka melletti ágyban. A másik férfinak folyamatosan fekvé kellett maradnia.

A két férfi gyakran beszélgetett egymással. Órákat beszéltek feleségeikről, családjairól, otthonukról, munkájukról, katonai szolgálatukról, amit kórházba kerülésük megszakított.

Minden délután, mikor eljött az idő, hogy az ablak mellett fekvő férfi felülhessen egy órára, folyamatosan mesélt társának arról, amit éppen lát odakint. A másik férfi ezeknek az óráknak élt, mert ilyenkor megnyílt számára a világ és élettel telt meg ő maga is. Ez tartotta benne a lelket.

Az ablak egy szép tóra nézett, melyben kacsák és hattyúk úsztak, kisgyerekek játszottak modell hajókkal és szerelmespárok sétáltak kéz a kézben a rengeteg színben pompázó virágok között. A távolban a város nagy épületeinek sziluettje rajzolódott ki.

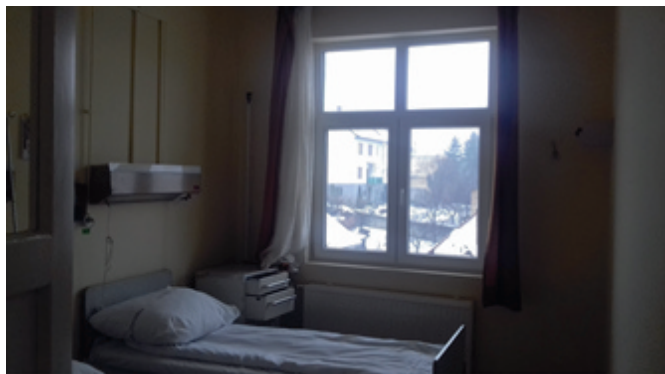
Ahogy az ablak melletti férfi minden részletét leírta az ablakból nyíló látványnak, társa az ágyában fekvé lehunyta szemét és elképzelte a csodálatos képet.

Egy meleg délutánon egy díszmenet jött el az ablak alatt az utcán. Az ágyban fekvő férfi ugyan nem hallotta a zenekart és a vidám emberek hangját, de szemeit behunyva elképzelte a jelenetet.

Teltek a hetek, a hónapok. Egyik reggel az ápolónő, ahogy vizet hozott a két férfinak a mosakodáshoz, az ablak mellett fekvő férfit holtan találta. Békésen, álmában érte a halál. Szomorúan értesítette a másik férfit és a kórház személyzetét, akik elvitték a holttestet.

Később, amikor már megfelelően látszott az alkalom, a másik férfi megkérdezte, fekhét-e társa helyén, az ablak mellett. A nővér örömmel megágyazott neki ott és segített átfeküdni az ablak mellé.

Ahogy a nővér magára hagyta, a férfi lassan, fájdalommal küzdve felkönyökölt egyik oldalára,

hogy hosszú idő után először lássa a kinti világ szépségeit. Nehézkesen elfordította fejét az ablak felé, hogy kinézzen az ablakon.

Megdöböntette, amit látott: az ablak egy csupasz falra nézett.

Amikor a nővér legközelebb bejött a kórterembe, a beteg férfi értetlenül kérdezte tőle, mi készíthette társát arra, hogy olyan csodálatos látnivalókról meséljen.

A nővér így válaszolt: „Ő még a falat sem látta, ugyanis vak volt. Valószínűleg Önt akarta segíteni és biztatni.”

Pálinkás Fecó

Felújított kereszt állítása a Plébaniánál

Örvendezz, Isten népe! Gyűljetek össze mind, akiknek kedves az Úr ügye. Szívből örüljete, akik azelőtt szomorkodtatok. Vigasztalódjatok meg, mint a gyermek megnyugszik anyja kebelén. (Iz 66,10-11)

Pilisszentlászlói Szlovák Nemzetiségi
Önkormányzatának támogatásával
megvalósították (fordított) abc sorrendben.

Vrhovina Zoltán és családja
Szinnai Zoltán és családja
Gallai Gergely és családja

Lezárt sorompó

2021-03-08-án
18-óra
környékén egy
korábban már
bajba került
idős személy
kért ismét
segítségünket.

miatt. Természetesen két polgárőr a helyszínre ment és kiengedte a segítséget kérő idős személyt. Felvilágosítottuk a személyt, hogy a sorompó utáni részt gépkocsival csak Pilisi Parkerdő ZRT engedélyével lehet használni. Az idős személy ismét megköszönte egyesületünk segítő készségét, és tudomásul vette a figyelmeztetést. Nem szeretné a továbbiakban egyedül látogatni az erdőt.

A Pilisszentlászló Zólyomi úti Pilisi Parkerdő területére hajtott be gépkocsival délután. Kifelé már nem tudott kihajtani a zárva lévő sorompó

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Köszönet a dupla segítségért

"Kedves Mihics József úr!

Nagyon nehéz szavakkal kifejeznem hálámat és köszönetemet, amellyel az első esetben, február 25 én egy igen riasztó és veszélyes helyzetben, már jó fél órával a sötétedés után a piros kereszt útjelzéseit már a telihold mellett is alig észlelve, a Tövises hegy gerincére érve végül egy jó ismerősömhöz telefonon folyamodva, Önök segítségemre voltak, és az Önök közvetítésével Pálincás Tibor erdész úr kocsijával értem jött az Akasztó-lyuk nyergéhez, és elvitt a főúton hagyott gépkocsimhoz, ahol először találkoztam Önökkel.

Sejtettem, hogy nem veszély nélküli a késő esti eltévedés az erdőben, de nem sokkal utóbb hallottam, hogy különösen veszélyes ez az időszak a vadmalacok miatt.

Második esetem, bár nem volt ilyen veszélyes, azért az Önök segítsége nélkül elég kellemetlenséget okozott volna. Március 8-án délután a Kis Rigó étteremnél parkoltam le kocsimmal. Az országos kék jelzés útvonalán a Sikárosi rétre akartam eljutni, de az erdészeti útnál kihelyezett éleslövészeti jelzéstől megijedve visszafordultam, és az időhiány miatt a Dobogókő ill. Prédikálószték felé induló piros kereszt túraútvonalra gépkocsival egy rövidebb darabig behajtottam, nem ügyelve az erdészeti sorompóra

sem. Egy jó másfél órás séta után 6 óra tájt, már erős szürkületben a kocsival visszaérve a sorompót már zárva találtam. Telefonos segítség kérésemre újra igen gyorsan a helyszínre érkeztek, és nagyon emberségesen, segítőkészen viselkedtek.

A sorompó felnyitása után készített felvételt most nem tudom mellékelni, technikai problémák miatt. Egy február 25-i felvételem mellékelem, melyet még a kezdődő szürkületben a Király-kút Dobogókő -i elágazásnál készítettem.

Köszönöm még egyszer Mindnyájuknak a segítségét

Belényessy István nyugdíjas tanár"

Polgárőrség E-mail címére érkezett 2021-03-10-én

Gotthilf Schweickhardt- Pilisszentlászló

Megosztom a mai napi délután 4 órai emlékeimet a parkolás megoldásáról. A Béke utcában kihelyeztek a páratlan oldalra megállni és várakozni tilos táblákat. A Templom köz és 37 szám között több személygépjármű a forgalommal szemben parkolt a páratlan oldalon. Kérdésként merülhet fel, hogy így mi értelme van a táblák kihelyezésének. Ki tartatja be? Akik ezt a szabályt megszegik - mivel nem csak elnézhető ki és beszállásról beszélünk - bizony azt gondolják, és mint a példa mutatja, jól gondolják, úgysem éri őket retorzió.

A Béke utca végén 35 személygépjármű parkolt, Ezek közül 10 szabályosan, míg a maradék 25 gépjármű magán területen. Ezen, járművek egy része a NATURA 2000-es területet rongálja. Nem

utolsó sorban Magyarország Alaptörvényében is megnevesített magántulajdont rongálja. Valamennyi információt hallottam, hogy valamikor, majd megoldják a település hétvégi gépjármű problémáját, de ez már régen meglehetne oldani. Ameddig az illetékesek nem találnak végleges megoldást, úgy átmeneti megoldás is létezhetne, csak hát nem biztos, hogy ezt szeretnék. Csak egyeztetni kellene, s talán kevesebb pénzből is lehetne végleges megoldás. A Kék Völgy iskola fölött van, egy olyan parkoló rész, melyben akár 40 gépjármű is elhelyezhető. Hétfvégén, ünnepnapon nincsenek diákok, így sem az őket reggel hozó szülők gépjárművei nem zavarják egymást. Csak egyeztetésre lenne szükség, illetve kevés közúzalékkal esős időben is használhatóvá tehető.

Lehetne ezt akár most is használni, ha nem lenne oda szállítva építési anyag, kitermelt föld, és ha jól

láttam még veszélyes hulladéknak számító zúzott aszfalt tárolása is történik. Ezek elszállítása és az érintett szervezetekkel történő egyeztetés után ez a terület megkímélné szép kis településünk belterületi terhelését, és nem utolsósorban a Béke utca kritikus állapota is hosszabb időre megszüntethető lehet. Mellékelek a sok közül két képet. Remélem, hogy az illetékes megteszi a szükséges lépéseket és nemcsak eltünteti a kihelyezett anyagokat, és amennyiben veszélyes hulladék van a területen úgy hivatalból eljárnak.

Humor

ATTÓL FÜGG

Az esős idő miatt nem tudunk dolgozni, így kora délelőtt betértünk az egyik kocsmába. - Korán van még a sörhöz, mit iszunk, bort vagy pezsgőt? - kérdeztem Lackót. Lackó gondolkodást színlelve, szokásához híven jobb hüvelykujját nyalogatva válaszolt: - Az attól függ... - Mitől? - ... hogy ki fizet.

MIÓTA MEGFENYEGETTEK

Községünkben többen dolgoztak Szentendrén egy komoly állami építőipari vállalatnál. A szentendrei építkezésre új építésvezetőt neveztek ki. A már nyugdíj előtt álló főnök Lénárd bácsi. Ebédidő közben beszélget beosztottjaival. - Maga mióta dolgozik a cégnél? - kérdi Béla bácsit. - Mióta megfenyegettek, hogy kirúgnak. - válaszolta huncutul.

ELÁRULTÁK NEKI A TITKOT

A plébános és a párttitkár egymás mellett horgásztak, annak ellenére, hogy nem szerették egymást. A plébános rengeteg halat fog, míg a párttitkár egyet sem.

Gondolkodik a párttitkár, hogy csak meg kellene szólítani a plébánost.

- Te Plébános Úr! Hogy lehet az, hogy te rengeteg halat fogsz, én pedig egyet sem?

Nagyon örült a plébános, hogy a falu első embere szóba állt vele, és lelkesen elkezd mesélni.

Tudod Párttitkár! Én a csali mellé egy punciszórt teszek, és erre jönnek a halak.

Erre a párttitkár fut rögtön haza. Otthon a felesége

éppen felmos, mire benyúl hátulról a szoknyája alá, és kitép egy csomó szőrt.

Mire az asszony:

- Plébános Úr! Már megint horgászni tetszik menni?

PÁRTGYŰLÉS

Történt még az 56-os Szabadságharc előtti időben. Pártgyűlést vagy inkább oktatást tartott a járásból idevezényelt elvtárs az arra érdemesült, férfiaknak, asszonyoknak. Mikor legyen megtartva okítása a dolgozó népnek, ha nem vasárnap.

Délelőtt más községben tartván előadását, az illetékes elvtárs lehetőleg a délelőtti nagymise alatt. Kora délután hozták fel községünkbe. Az előadás kezdetét a délutáni órákra szervezte meg a helyi aktivista elvtárs.

Elkezdődött az előadás, hallgatták türelmesen csendben, nagyokat bólogatva időnként megtapsolta az előadót a nép. Az előadás befejezése után jöttek az óvatos kérdések, az előadó türelmesen válaszolt.

Közben megszólalt a kápolna harangja. János bácsi felemelvén kezét, szót kért.

Tessék K... elvtárs, örülök érdeklődésének!

Jaj, jaj titkár elvtárs, ha már nem mentünk litániára imádkozzunk el legalább egy miatyánkot közösen!

- Javasolta János bácsi.

A helyi gyűlést szervező falubeli aktivistánkat leváltották a rákövetkező héten.

Részletek, az Elődeink humora c. könyvem IV. kötetéből. F R

Az égi hazába költözött

Testvértelépülésünként tisztelt Kóspallag községet, örökre elhagyta kiváló lelkipásztora, Temesvári Károly Benedek pálos rendi atya, aki 2021. március 9-én, életének 77. évében szentségekkel megerősítve az égi hazába költözött.

Benedek atya 1944. október 29-én született Nagykanizsán. 1950-ben a családdal Komlóra költöztek; itt végezte az általános iskolát, ahol már ötödikes korában megérintette a papi hivatás gondolata. 1958-tól Pécssett lakott, a Pollack Mihály Építőipari Technikumban érettségizett 1963-ban.

Az illegalításban élő pécsi pálos szerzetesekkel való kapcsolata nyomán az érlelődő papi hivatása pálos

szerzetes papi hivatássá formálódott, így még ugyanebben az évben jelentkezett az akkor titokban működő rendbe, és megkezdte a noviciátust, a Benedek rendi nevet kapta. 1964-ben tette le első fogadalmát, majd 1967-ben az örökfogadalmát.

1964-ben a Szeged-Csanádi Egyházmegyébe jelentkezett kispapnak; teológiai tanulmányait a Szegedi Hittudományi Főiskolán végezte. Szegeden szentelték pappá 1969-ben.

Előbb Röszkén, majd Derecskén szolgált káplánként. 1971-től 1979-ig Klárafalván és filiájában, Ferencszálláson, majd 1980 és 1988 között Földeákon, ezt követően 1989-ig Apátfalván volt plébános.

Ezekben az évtizedekben aktívan részt vett a titokban megtartott pálos találkozók, az úgynevezett „Fehér Napokon”. A rendszerváltás

időszakában, a pálos rend újraindulásakor, 1989-től szerzetesként előbb a pécs-kertvárosi templomban szolgált káplánként, majd 1991 és 2003 között a petőfiszállás-pálosszentkúti kolostor házfőnöke és a

helyi plébánia vezetője volt. 2003-ban a budapesti Gellért-hegyi pálos kolostorba, majd egészségi állapotára tekintettel néhány hónappal később a márianosztrai kolostorba került. 2004-ben kóspallagi plébánosnak nevezték ki, ahonnan hosszabb ideig ellátta az ipolydamásdi, a verőcei, a magyarkúti és a szokolyai hívek lelkigondozását is.

2021 februárjában megkapta a Hit pajzsa díjat, mint olyan egyházi személy, aki a kommunista

diktatúra évtizedeiben hű maradt hitéhez, magyarságához. Minden szolgálati helyén építkezett, híven építőipari végzettségéhez és papi hivatásához: templomokat, plébániákat újjátartott fel, és folyamatosan buzgón munkálkodott a rábízott hívek lelki épülésén is. Pálos szerzetes papi életét a még újoncként magáévá tett „töltekezés és kirepülés” gondolata határozta meg mindvégig: töltekezés az Istennel való élő kapcsolatból szerzetesként, és kirepülés ennek továbbadásával lelkipásztorként, mindenki papjaként.

Papi jelmondata ez volt:

„Bizony, bizony mondom nektek: Ha a búzaszem nem esik a földbe és el nem hal, egyedül marad; de ha elhal, sok termést hoz.” (Jn 12,24)

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomtatás: technovaszentendre@gmail.com • 06 26 309 766

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015